

Μαυρί

Δομές και συστήματα παγκόσμιας διακυβέρνησης
Παγκόσμιες ανισότητες και παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα

25/4/2000

Στο τέλος της δεκαετίας του 1990, βιώσαμε κρίσιμες εξελίξεις. Η ασιατική και η ρωσική κρίση είναι αναμφισβήτητο ότι απέρρευσαν από την οικονομική και χρηματοοικονομική απελευθέρωση και την παγκοσμιοποίηση. Οι εξελίξεις αυτές ανέδειξαν το ερώτημα : πόσο ικανό και επαρκές είναι το παγκόσμιο κανονιστικό πλαίσιο να αντιμετωπίζει κρίσιμα ζητήματα που ανακύπτουν εντός ή μεταξύ χωρών.

Ακόμη περισσότερο, ανέδειξαν αρκετά έντονα τη λειτουργική διασύνδεση ανάμεσα στην παγκόσμια κανονιστική αρχιτεκτονική και στους στόχους να εξαλειφθεί η φτώχεια και να περιοριστούν οι ανισότητες.

Οι εξελίξεις των τελευταίων ετών ανέδειξαν κινδύνους που αφορούν στις κοινωνίες τόσο στο Βορρά όσο και στο Νότο, στις μικρές αλλά και στις μεγάλες χώρες, στα πλούσια όπως και στα αδύναμα κράτη.

Ιδιαίτερα, οι μικρότερες και πιο αδύναμες χώρες επηρεάζονται σημαντικά από τέτοιου είδους παγκόσμιες αναταράξεις και εξελίξεις. Οι χώρες αυτές, παρόλο που επιδρούν συνήθως περιορισμένα στη λειτουργία του παγκόσμιου συστήματος, είναι συχνά περισσότερο εκτεθειμένες σε τέτοιες περιόδους.

Η σημερινή συνάντηση αποτελεί πρόκληση, αλλά και ευκαιρία. Θέλει η παγκόσμια κοινότητα να αποδείξει ότι δεν αποστασιοποιείται από την αυξανόμενη φτώχεια ; Από τη διεύρυνση της κοινωνικής ανασφάλειας σε ορισμένες ομάδες πληθυσμού ; Από τη διευρυνόμενη ανισότητα και την αυξανόμενη εγκληματικότητα ; Τα προβλήματα που έχουν τη ρίζα τους στη φτώχεια και την ανισότητα είναι πολλά : η μετανόστευση, ο αποκλεισμός, η περιβαλλοντική υποβάθμιση, η ελλιπής εκπαίδευση, η ανεπαρκής υγειονομική φροντίδα, η ανασφάλεια, η παραβίαση των δικαιωμάτων του ατόμου, για να αναφέρω λίγα μόνο από τα πολλά.

Τα προβλήματα είναι σημαντικά. Τα σχετικά μεγέθη δημιουργούν ανησυχίες. Η διαφορά εισοδήματος ανάμεσα στο φτωχότερο και το πλουσιότερο 20% του πληθυσμού της γης έγινε 3.5 φορές μεγαλύτερη μεταξύ 1960 και 1997. Περίπου 1.3 δις άνθρωποι ζουν με λιγότερο από 1\$ την ημέρα. Στις αναπτυσσόμενες χώρες ζει το 80% του παγκόσμιου πληθυσμού, στο οποίο αντιστοιχεί το 1/5 του παγκόσμιου ΑΕΠ. Το AIDS, η επιδημία των φτωχών, έχει προσβάλλει περίπου 33 εκ. άτομα, το 95% των οποίων ζουν σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Η παγκόσμια κοινότητα καλείται να δείξει ότι ο περιορισμός των παγκόσμιων ανισοτήτων αποτελεί αντικείμενο κοινά αποδεκτής πολιτικής. Καλείται να δημιουργήσει ένα καινούργιο πλαίσιο και να αποκτήσει ένα σπλοστάσιο πιο αποτελεσματικό από αυτό που διαθέτουμε σήμερα. Δηλαδή καλείται να διαμορφώσει τη νέα παγκόσμια αρχιτεκτονική για τον 21ο αιώνα.

Εκτιμώ ότι τα σημαντικότερα στοιχεία για τη διασφάλιση μιας πετυχημένης διεθνούς συνεργασίας, είναι :

- η δέσμευση μας για ένα πλαίσιο στόχων σε παγκόσμιο επίπεδο συμφωνίας

- η καθιέρωση καινοτομικών κανονιστικών ρυθμίσεων
- η θέσπιση θεσμών εποπτείας
- η συμφωνία σε διεθνές επίπεδο για θέσπιση κανόνων και προδιαγραφών
- η αναγνώριση του διαφορετικού επιπέδου οικονομικής ανάπτυξης μεταξύ των χωρών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη διαμόρφωση πολιτικών "tailor - made"
- η ενδυνάμωση του διαλόγου με την κοινωνία

Η ανταπόκριση μας στη νέα αρχιτεκτονική του 21ου αιώνα έχει νόημα. Η ανάγκη έχει αναγνωριστεί. Πρέπει να δώσουμε αποδεκτές λύσεις. Πρέπει να δώσουμε στις λύσεις μας συστατικό περιεχόμενο.